

1. Негласно встановлені правила носіння і припасування спеціальних засобів зумовленні встановленими принципами одноманітності і, стахом командирів перед покаранням за відхилення від встановлених негласних правил одноманітності (газовий балончик на відстані долоні відпряжки поясного спорядження справа, наручники позаду справа, гумова палиця з ліва і т.ін.);

2.Наявність в підрозділах застарілих спецзасобів, які ускладнюють їх використання або в деяких випадках унеможливають їх використання військовослужбовцем шульгою;

3.Особливості деяких засобів індивідуального захисту не дозволяють вести прицільний вогонь з більшості автоматичної зброї військовослужбовцем шульгою.

Основні труднощі які супроводжують військовослужбовців під час застосування ними вогнепальної зброї:

1.Неуніфікована вогнепальна зброя (призначена для ефективного застосування виключно військовослужбовцем правшею)

2.Відсутність індивідуального підходу під час навчання особового складу на заняттях з вогневої підготовки;

3.Відсутність методичних рекомендацій, та посібників в яких йдеться про навчання та перенавчання ту частину особового складу який є лівшами.

Андрєєв А.А.

начальник циклу вогневої та
фізичної підготовки
Вінницького ВПУ ДДСО
при МВС України

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОВС ТА ВВ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЗАХОДІВ ПО ОХОРОНІ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Професійна діяльність працівників органів і підрозділів внутрішніх справ часто пов'язана з необхідністю застосування правомірних силових заходів примусу. Затримання озброєних та інших небезпечних злочинців, силове подолання протидії законним вимогам правоохоронців під час припинення ними порушень громадського порядку та інші ситуації оперативно-службової діяльності потребують від працівників органів внутрішніх справ впевненого застосування та використання вогнепальної зброї.

У порівнянні з високим рівнем травматизму на службі (а це неспроможність ефективно протистояти опору правопорушників) порівняно мало випадків (протягом року) застосування і використання вогнепальної зброї, не зважаючи на складну криміногенну обстановку, агресивність затримуваних осіб велику кількість загиблих при виконанні службових

обов'язків працівників міліції. Це свідчить про невміння особового складу захистити не тільки громадян, а навіть себе.

Розглядаючи та аналізуючи випадки застосування зброї працівниками міліції різних підрозділів необхідно відмітити, що стрільба, як правило велась на дальність від п'яти до п'ятнадцяти метрів, з одної чи двох рук з різних нестандартних положень та по різним цілям (рухомі, не рухомі, на відкритій місцевості та за укриттям). Результати застосування зброї дозволяють виявити наступні недоліки:

- низький рівень підготовки особового складу;
- недостатні навички ведення вогню по рухомим цілям, в нічний час та в умовах переслідування злочинців;
- психологічна нездатність працівників застосувати зброю на законних підставах;
- розгубленість працівників при оцінюванні ситуації можливого застосування зброї.

У зв'язку з цим, для покращення ефективності застосування зброї та підвищення рівня виживання працівників при озброєному нападі чи опорі слід передбачити:

1. Привести нормативно-правові акти, які дають право працівнику міліції застосовувати та використовувати зброю до простих, зрозумілих та виключаючи двозначне трактування випадків.

2. Забезпечити на законодавчому рівні реальний захист працівників міліції, які правомірно застосовували чи використовували зброю, а не залишати їх на одинці з їх проблемами.

3. В наказах МВС, які регламентують організацію службової діяльності підрозділів передбачити новітні тактичні тенденції комплектування особового складу засобами для носіння зброї та порядок поведіння з нею в різних умовах служби.

4. Розробити методичні рекомендації, типові розробки, посібники для командирів підрозділів патрульно-постової служби, командирів спеціальних підрозділів міліції, міліції охорони та інших підрозділів, по підготовці особового складу до застосування вогнепальної зброї при охороні громадського порядку, та в ході вирішення оперативних завдань.

Одночасно із професійною підготовкою особового складу в навчальних центрах та у підрозділах ОВС необхідно більше уваги приділяти морально-психологічній підготовці, тому що співробітник який опинився в критичній обстановці не завжди може на практиці застосувати навички отримані на заняттях. Базовими складовими високої психологічної готовності працівників міліції до вогнепально-силового впливу є:

1. Високий рівень професійної підготовки.
2. Мотиваційні особливості працівників міліції.
3. Особистісні особливості працівників міліції.